

Hugskot og viðmerkingar – send sms til 225000

Oddagrein

Jón Brian Hvidtfeldt

jonbrian@sosialurin.fo

TÁ SORGIN KØVIR GLEÐINA

Tað skuldi vera ein gleðisstund, tá føroysku ítróttarfólkini komu aftur av Bermuda í gjár. Síðstu vikuna hava vit fylgt teimum í leikum, hava rópt og fegnast um góðu úrslitini og verið arg, tá tað kiksaði hjá onkrum.

Tað bleiv samanumtikið til 10 gull, 12 silvur og 14 bronsuheiðursmerki. Eitt samlað sjeyndapláss, ið vit her heima nú skuldu gleðast um, saman við ítróttarfólkunum og ferðaliðnum av Bermuda. Tey vóru júst lend í Vágum, á veg út í hvør sitt herðashorn í landinum til móttøkur og annars at gleðast saman við sínum kæru.

Men syrgiliga vanlukkan Á Hálsi

í Sandavági fyrrapartin í gjár køvdi gleðina. Tað, sum ikki má henda, hendi kortini. Í slíkum støðum er meningsloysið størri enn vit menniskju duga at skilja. Vit kunnu ikki annað enn stuðla og styðja okkum til næstakærleikan, ið leiðir okkum menniskju gjøgnum svárar stundir.

Tað var ein góður og vakur tanki, tá Ítróttarsambandið og onnur tóku stig til at savna fólk úti á Landsjúkrahúsinum seinna partin í gjár. Har vóru avvarandi, ítróttarfólk og onnur, ið so ella so vóru merkt av vanlukkuni. Í øllum meningsloysinum kunnu slíkar løtur, ið eisini eru at rokna sum eitt slag

av tilbúgving og fyrstuhjálp, vera styrkjandi.

Í blaðnum í dag setir ÍSF-forsetin nøkur orð á vanlukkuna. Á djúpu kontrastina millum gleðisrómin í føroyska ferðalagnum, sum lendi í Vágum sunnumorgunin, og sorgina í kjalarvørrinum á vanlukkuni.

Vikan á Bermuda var ein vika við stórum upplivingum og góðum úrslitum. Hóast sorgarleikin, so hava vit her í blaðnum valt, eisini at fortelja tær søgurnar, nú vit taka saman um Oyggjaleikirnar 2013.

Oyggjaleikirnar á Bermuda fara helst altíð at verða tvinnaðir saman við syrgiliga vanlukkuna. Tað er eisini í lagi, tí á tann hátt livir

minnið um tey deyðu víðari, eisini her.

Eisini hiðani leita tankarnir til tykkum avvarðandi, ið sita eftir Høgna, Vilhjálm og Hans. Má Harrin styrkja tykkum í hesi sváru stund.

» Ferðsluvanlukkan setti Oyggjaleikirnar í syrgiligt ljós

Sverri stórt framstig fyri allar Føroyar

Hetta er eitt stórt framstig, ikki bara fyri vesturøkið í Føroyum, men fyri alt landið. Tað staðfesta tey í Vága Bjargingarfelag, nú tey eru komin í Vágar við spildurnýggja, topp-modernaða bjargingarbátinum Sverra, sum tey hava bygt í Cork í Írlandi.

Talan er um ein 15 metra langan bát, sum er útgjörður við allari teirri nýggjastu útgerðini til leiting og bjarging. Hann hevur tveir motorar á 600 hestar hvør, og tað gevur honum eina ferð upp á 30 míl.

– Á ferðini heim høvdu vit hann uppi á 32,7 míl, men tá rak eitt sindur undan, siga teir.

Veðrið var avbera gott, so vit fingi ikki roynt hann av álvara. Men hann vísti seg at vera avbera góður í sjónum. Og hólvist hann, kemur hann aftur á rættkjøl av sær sjálvum.

Hann stingur ikki meiri enn ein góðan metur og er serstakliga væl hóskandi til leiting og bjarging inni við land, men samstundis er hann havgangandi, so er brúk fyri honum til havs, er hann eisini førur fyri tí.

Somuleiðis er hann útgjörður til sjúkraflutning.

Í Vága bjargingarfelag hava tey eitt lið av 47 maskinmeistarum og navigatørum, sum hava átakið sær at ganga í vaktum og soleiðis at tryggja,

at báturin altíð er siglingarklárur eftir eini litlari løtu.

Navnið Sverri, hevur báturin fingið eftir einum Sverra Nielsen, sum var við til at stovna bæði Vága Bjargingarfelag og Landsfelagið fyri bjargingarløginu og sum var ein undangongumaður í feløgunum. Hann doyði bráðliga í 1989, bara 58 ára gamal og hann er pápi Sofiu Jacobsen, sum nú er forkvinna í Vága Bjargingarfelag.

Báturin kostar sjei milliónir og hann er útgoldin, nú hann liggur við bryggju í Sørvági, við stuðuli úr Landsfelagnum, sum landið stuðlar, og við pengum, tey annars hava savnað saman.

» Mugu royna at hava okkurt føroyskt

SIGNA JOENSEN
SÍÐA 26-29

» Vil hava vissu um Fámara

JÓGVAN SKORHEIM
BAKSÍÐAN

Auður á veg til Føroya

Fýra íslendingar eru nú á veg tvørtur um Atlantshav ímóti Føroyum í árabáti.

Talan er um fýra íslendingar, sum hava sett sær fyrri at rógva úr Noreg til Íslands í ár, og næsta ár taka teir tað tyngra takið at rógva úr Íslandi til Kanada.

Teir siga, at tilsamans er talan um eina ferð 4.100 kilometrar, 1.600 kilometrar úr Noreg til Íslands og 2.500 kilometrar úr Íslandi til Kanada, umvegis Grønland.

Álitið á ferðini, verður serbygd á árabáturin, Auður, har teir rógva tveir og tveir alla tíðina.

Teir fóru úr Sirevåg í Suðurnoreg mánadagin 10. juni og og høvdu sjei dagar tvørtur um Atlantshav, til teir lögdu at landi í Kirkwall

á Orkneyoyggjum tann 17. juni.

Ferðin varð strævin, siga teir triggir á heimsíðu síni, tí tað var ringt veður við nógvum vindi og stórar aldu, eitt skifti vóru aldurnar heilt upp í 10 metrar stórar, og tískil fingi teir eisini sjóverk.

Í Kirkwall hava teir hvílt seg og bíðað eftir betri veðri. Men teir máttu brynja seg við toli, tí teir máttu bíða ein heilan mánað eftir veðri, men í gjármorgunin lögdu teir frá landi og settu kós ímóti Føroyum.

Teir siga, at teir gleða seg til at vitja frænda- og grannatjóð Íslands og teir vænta at leggja at landi í Porkeri einaferð í vikuni, alt eftir, hvussu líkindini vera at rógva.

